

Heksen Dhegdheer

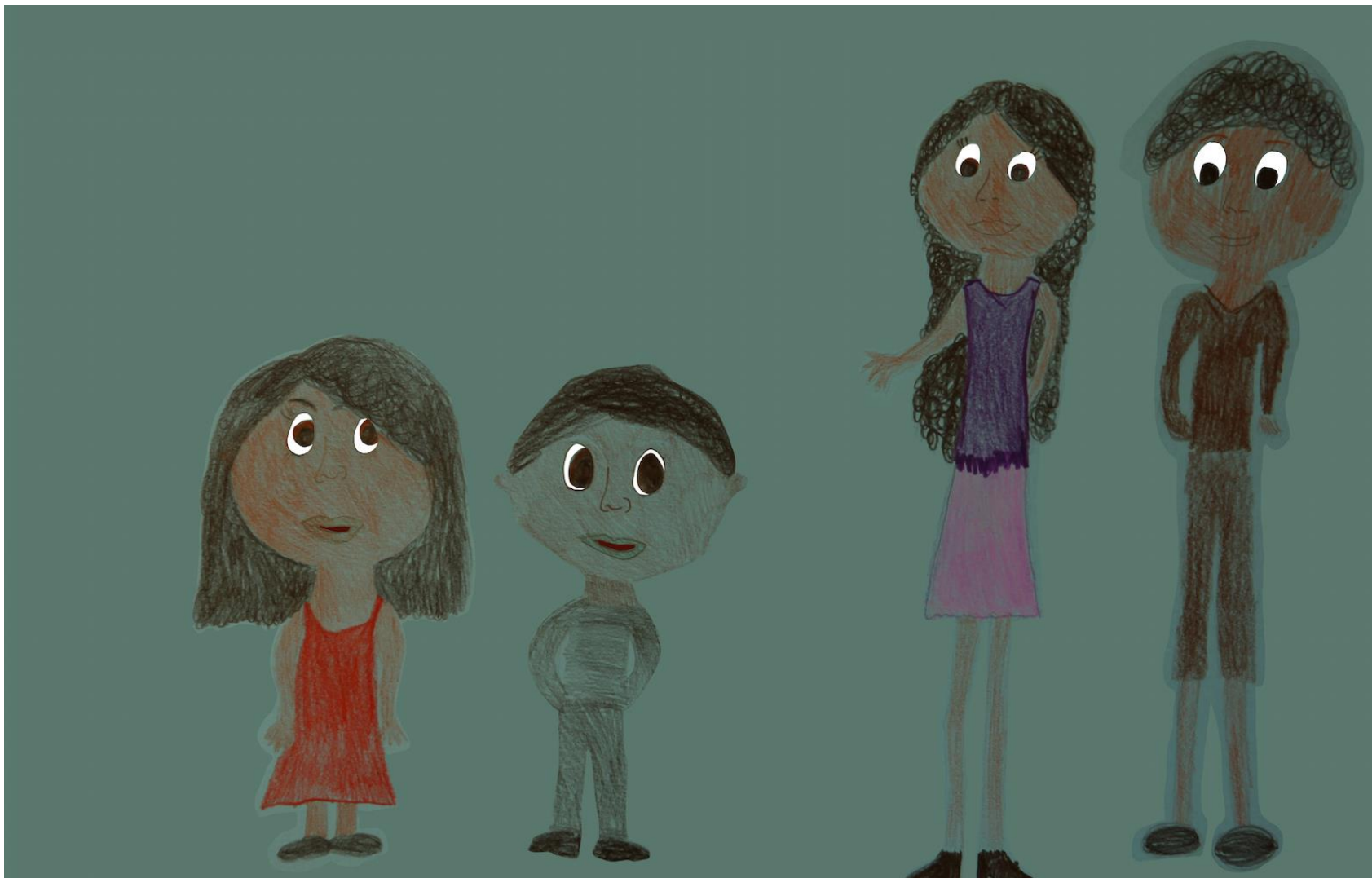
Norsk - bokmål

- En fortelling fra Somalia

Det var en gang to barn som gikk gjennom en stor og magisk skog i Somalia.

«Pass dere for heksen Dhegdheer med de lange ørene!», sa de voksne. «Ja, vi skal passe oss for heksen Dhegdheer», sa barna.

De leide hverandre og gikk dypere inn i skogen.

Plutselig kom de til en lysning i skogen. Der brant det et bål. Ved bålet satt en høy dame med et stort sjal rundt hodet.

Barna satt seg ned, og
damen begynte å fortelle:

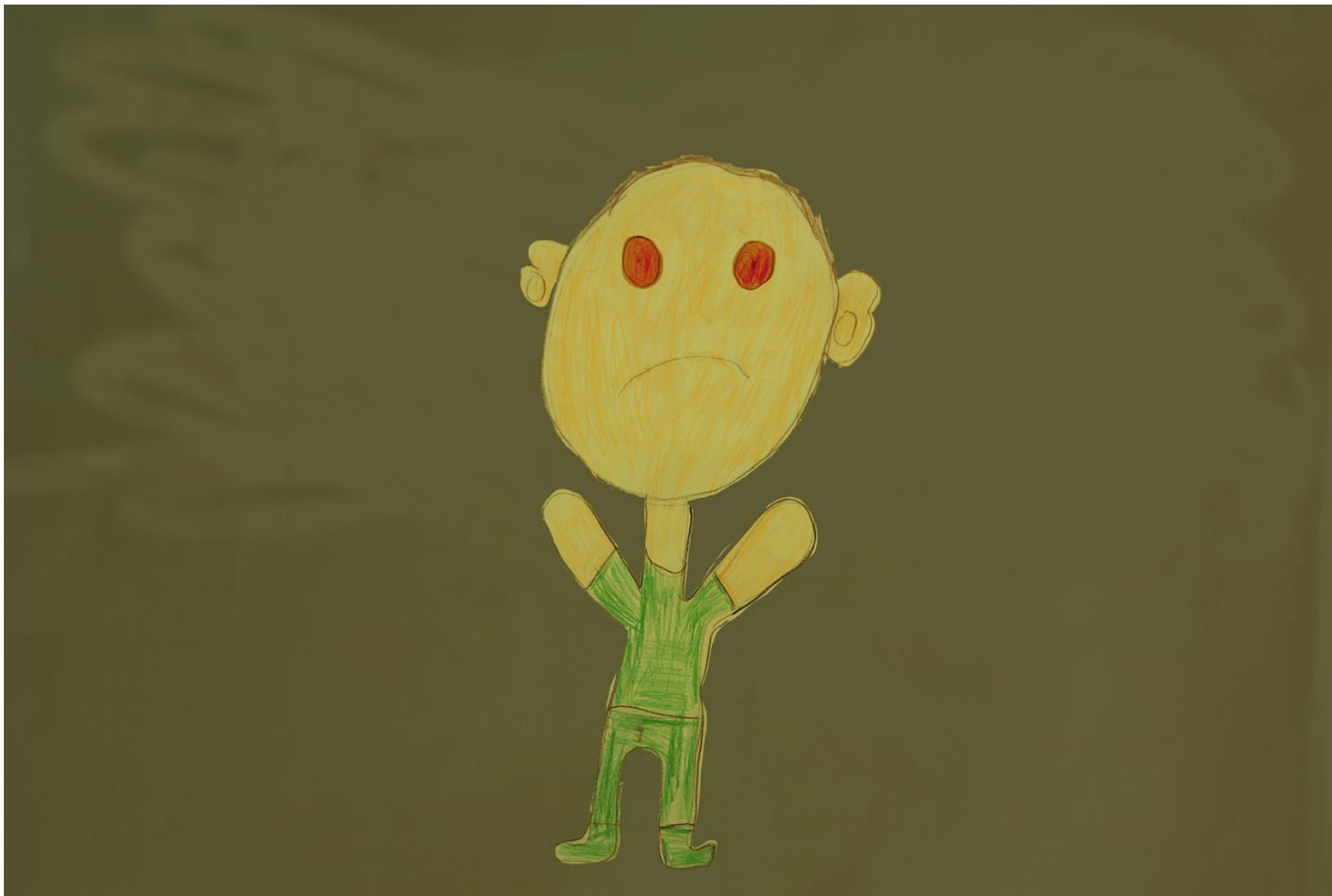

Hun sa: «Sheko skeko! Sheko harir!» «Ja, vi vil høre en fortelling», sa barna. «Hør her mine barn,» sa damen. «Det var en gang en mamma og en pappa som bodde sammen med den kjære lille gutten sin. Men en dag begynte mamma og pappa å krangle ...»

«Nei!», sa mamma. «Nei, nei, nei!», ropte mamma. «Nei, niks og aldri!»

«Skal pappa dra sin vei?», spurte gutten.

«Ja, hvis han drar så gjør vi det også. To kan leke den leken!», sa mamma. Hun tok den lille gutten i hånda og dro ut.

De gikk og de gikk og de gikk, helt til solen begynte å gå ned. Da sa gutten: «Mamma, jeg orker ikke å gå lenger».

En gammel dame kom gående mot dem.
Hun sa: «God dag, god dag!» og vinket
dem inn i ett stort og staselig rom.

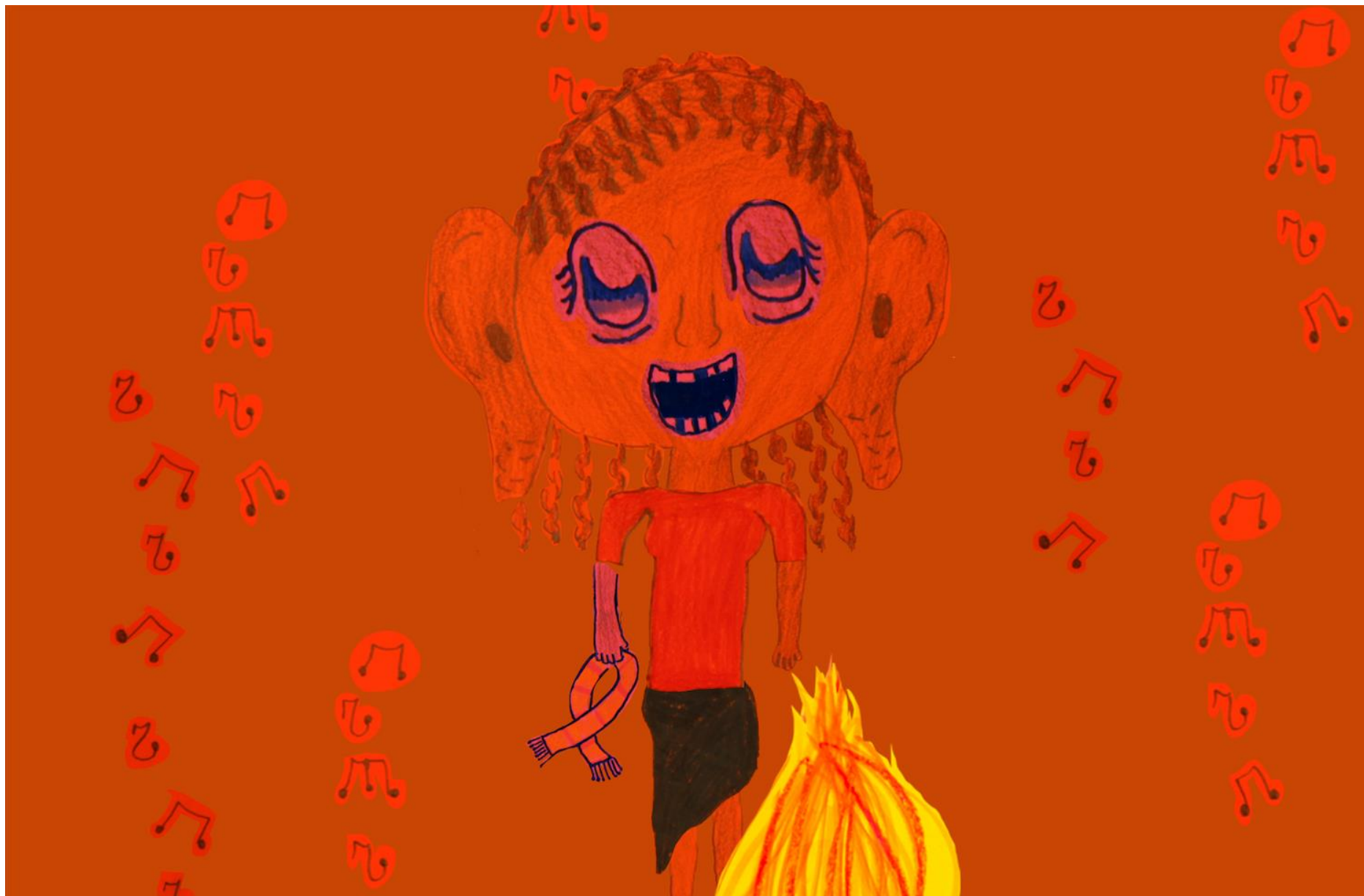
Der var det et stort fat med søt og saftig mat.

Gutten glodde ut av vinduet med store øyne.

Den gamle damen tok av seg
hodeplagget og ut falt det to
lange, lange ører som rakk henne
helt ned til skuldrene.
Hun sprang rundt bålet og sang:

«Skremte folk er dårlig mat. Men lykkelig folk er god på fat!»

«Nei, se på de lange ørene, det er heksen Dhegdheer!»

«Kom gutten min!», sa moren og
løftet den lille gutten opp på ryggen,
bant han fast og løp ut i mørket.

Hun hørte heksen Dhegdheer bak seg som sang «Skremte folk er dårlig mat. Men lykkelig folk er god på fat!» Mammaen løp som hun aldri hadde løpt før.

Plutselig kom hun til en elv, men hun kunne ikke svømme. Men der, i måneskinnet hørte hun en stemme, en stemme som hun kjente så uendelig godt igjen: «Fatima, kast gutten over!»

Hun kastet den lille gutten over elven, og i det Dhegdheer pustet henne i nakken tok hun sats og hoppet over elven og inn i armene på sin kjære mann.

I det han omfavnet dem begge to, sa hun:

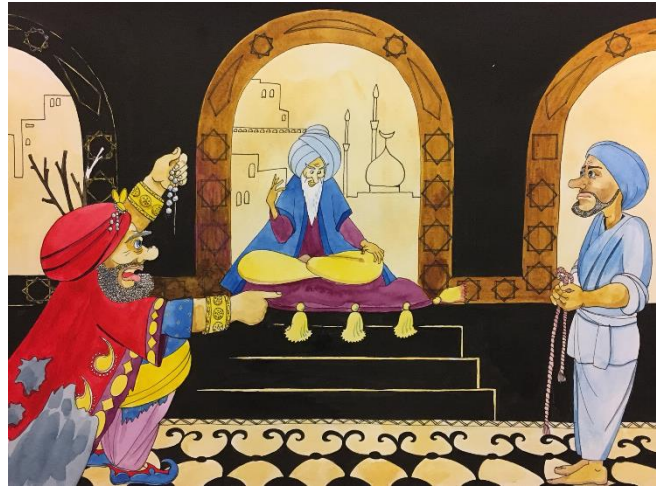
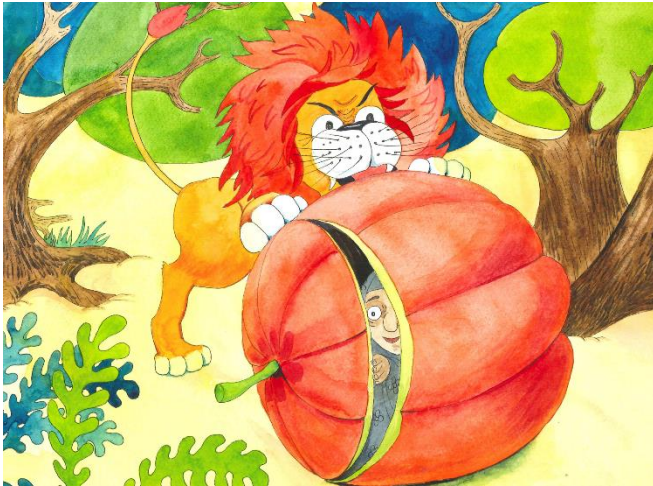
«Er det sant mannen min? Klarer ikke Dhegdheer, å gå
over vann? Takk og pris!»

De to barna som satt og hørte historien
klappet og lo! «For en spennende
historie!», sa barna.

«Ja», sa damen og tok av seg hodeplagget.
Da datt det ned, to lange, lange ører.
Damen sang «Skremte folk er dårlig mat.
Men lykkelig folk er god på fat!»
Snipp snapp snute, så var eventyret ute!

Finn flere fortellinger på morsmal.oslomet.no

Illustratør: Svetlana Voronkova